על לקחי השואה - ישראל זינמן

בכל דור ודור חייב אדם בישראל לראות את עצמו
כאילו הוא יצא מבית עבדים ורשע.
כאילו הוא עצמו היה בגיטו,
כאילו הוא עצמו היה במחנה מוות.
לכן מתייחדים אנו מדי שנה באזכרה
ביום השואה, עם זכרם של ששה מליון יהודים
שנהרגו במיתות משונות ואכזריות
על-ידי הגרמנים ועוזריהם.
אין אבלנו אבל יחיד, אלא אבלה של אומה.
שכולה היתה צפויה למוות וכליון.
חייבים אנו כולנו לדעת, המבוגרים והצעירים,
כי הגרמנים רצו להשמיד את כל העם היהודי.
ולו לא מפלתם במלחמת עולם השניה
היה מקיף הטבח על כל קהילות ישראל בתפוצות
הגולה ואף בארץ-ישראל.
עלינו לזכור, שהיהודים בגולה, היו הפקר בידי
רוצחיהם. ואלה שיכלו לעזור ולהציל,
לא עזרו ולא הצילו.
מעטים ביותר היו חסידי אומות העולם, הצדיקים בסדום
של הגולה. הם היו האנשים היחידים שסכנו את
חייהם וחיי משפחתם בהושיטם יד אנוש עוזרת
מצילה ליהודים הנרדפים.
עלינו לזכור שרק במדינת ישראל יכולים היהודים
לחיות חיים יהודים שלמים ובטוחים.
בישראל גורלנו נתון בידינו ולעולם לא נהיה הפקר
בידי אויבי ישראל. בארצנו יכול עם ישראל
להתקיים כעם חופשי ועצמאי.